

ἐν εἰδεις σεγυμάτων ἐπὶ τοὺς δόνους ἐπανέρχονται· διότι ἀνώ τὸν ποταμὸν κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ πλεύσωσιν ὡς ἐκ τῆς ὁρμῆς τοῦ φέματος, ἔνεκα τούτου τὰ πλοῖα οὐχὶ ἐκ ξύλων, ἀλλ' ἐκ διφθέρας κατασκευάζουσιν. ἐπανελθόντες δὲ ἀλλα πλοῖα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κάμνουσι. Τὰ μὲν λοιπὸν πλοῖα αὐτῶν τοιαῦτα εἰσὶν ἔνδημασίαν δὲ ἔχουσι τὴν ἑξῆς· χιτῶνα ποδήρη ἐκ λινοῦ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπενδύτην μάλλινον μετὰ λευκοῦ χλανιδίου· ὑποδήματα δὲ ἔχουσι παρόμοια μὲ τὰς τῶν ἀρχαίων Βοιωτῶν ἐμβάδας. Ἐπειδὴ δὲ τρέφουσι κόμην τὰς μὲν κεφαλὰς δένουσι μὲ διάδημά τι, δόλον δὲ τὸ σῶμα ἀλείφουσι μὲ ἀρώματα. Πρὸς τούτοις δὲ ἔκαστος αὐτῶν φέρει ἐπὶ τοῦ προσώπου σφραγίδα, εἰς τὰς χειρας σκῆπτρον ἐφ' ἑκάστου δὲ σκῆπτρουν ὑπάρχει πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ρόδον ἢ κρίνον ἢ ἀετὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· διότι διὰ νόμου δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ κρατῶσι μὴ πεποικιλμένον σκῆπτρον. Οὕτος λοιπὸν εἴναι καὶ ὁ περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καλλωπισμός.

Βίς ΛΥΔΟΣ.

ΟΙ ΜΑΜΕΛΟΓΚΟΙ

‘Η λέξις Μαμελούκος σημαίνει αἰχμάλωτος, ὧνομάσθη δὲ οὕτια στρατιωτικόν τι γένος, ισχυρότατον γενόμενον ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐπὶ τέλους καταλαβόν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον διατηρήσαν τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας ταύτης.

Δύο γένη Μαμελούκων ὑπῆρχαν ἐν Αἴγυπτῳ· οἱ μὲν ἥσαν κάτοικοι τῆς Καψάκης, οἵτινες, δουλωθέντες ὑπὸ τῶν Μογγόλων, ἐπωλήθησαν εἰς ἐμπόρους Σύρους καὶ ἀπήγθησαν εἰς Αἴγυπτον. ‘Ο Σουλτάνος Νοδιεμεδίν τοὺς ἡγόρασεν, ἀνέθρεψε τὰ τέκνα αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας εἰς τινα παράλιον πόλιν (ὅθεν καὶ ὧνομάσθησαν Βαχαρίται, ὅ ἐστι, παραλιῶται,) καὶ συνέκροτησεν ἀπ' αὐτῶν τὴν φρουράν του. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀγήθησαν εἰς τὰ πρῶτα τοῦ βασιλείου ἀξιώματα καὶ τελευταῖον καταστήσαντες ἐκπτωτον τοῦ θρόνου τὸν Σουλτάνον Ἀλμοδόνιον, προεχειρήσαντο ἔνα μεταξύ των, τὸν Ἰθέγην. Διεφύλαξαν δὲ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αἴγυπτου οἱ Βαχαρίται Μαμελούκοι ἐπὶ ἑκατὸν εἴκοσι καὶ δέκα ἔτη, μέχρι τοῦ 1382, δτες ἑξελάθησαν ὑπὸ τῶν Κιρκασίων Μαμελούκων, οἵτινες δυναμάζονται καὶ Ροργίται. Τὸ δεύτερον τοῦτο γένος τῶν Μαμελούκων ἐδέσποτε τῆς Αἴγυπτου μέχρι Σελίμη τοῦ Α΄, δτες τῷ 1517 ἐκτρατεύσας κατ' αὐτῆς καὶ ἀπαγγονίσας τὸν Μαμελούκον δυνάστην, κατέστησε τὴν γῆν τῶν Φαραώ ἐπαρχίαν τοῦ Οθωμανικοῦ Κράτους.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Τι γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ.

Πᾶν δὲ τὸ βλέπετε ἐν τῷ δένδρῳ ἢ τῷ φυτῷ γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ. Ο φλοιὸς, τὸ ξύλον, τὰ ἀνθη, δ

καρπὸς, γίνονται ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ρίζα ἡτοις ἐκμιζᾶ τὸν χυμὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ.

Εἶναι παράδοξον δτι τοσαῦτα διάφορα πράγματα δύνανται νὰ γίνωνται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Εἶναι παράδοξον δτι ὁ ἀνώμαλος φλοιὸς καὶ τὸ σκληρὸν ξύλον δύνανται νὰ γίνωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὡς καὶ τὸ ὄρχιον ἀνθος καὶ ὁ θελκτικὸς καρπός. Θεωρήσατε ἀνθος τι τῆς μηλέας, εἴτα δὲ ἐμβλέψατε εἰς τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου, καὶ σκεφθῆτε δτι ταῦτα γίνονται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ· μόλις δύνανται τις νὰ πιστεύσῃ τοῦτο. Πόσον παράδοξον εἶναι νὰ σκεφθῇ τις δτι αἱ αἰχμηραὶ ἀκανθαὶ τῆς ρόδιας γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ δτοις ποιεῖ τὰ μαλακὰ, δμαλὰ καὶ ώραῖα φύλα τῶν ρόδων!

Ἐάν τις σᾶς ἔλεγεν δτι ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ πλίγον καὶ τεμάχιον ἐριούχου μὲ σχήματα ἐξ ώραίων χρωμάτων ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ὑλῆς θὰ ἐλέγετε δτι εἴναι μωρός. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τεσσάρη διαφορὰ μεταξὺ τῆς πλίγου καὶ τοῦ ἐριούχου δτη ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ τραχέως φλοιοῦ καὶ ἀνθοῦς ποιηθέντος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. ‘Ο Δημηουργὸς ποιεῖ ἐν τοῖς κοινοτάτοις τῶν φυτῶν καὶ δένδρων δτι, δτι ὁ ἀνθρωπὸς δὲν δύνανται γὰρ πράξῃ κατ' οὐδένα τρόπον.

‘Υπάρχουσί τινα ἐκ τοῦ χυμοῦ ποιούμενα περὶ ὃν οὐδὲν εἰστει εἰπομεν. ‘Υπάρχουσι πολλὰ πικρὰ καὶ γλυκὰ καὶ ξυνὰ πράγματα γίνομενα ἐκ τοῦ χυμοῦ. ‘Ενιοτε γλυκὰ καὶ πικρὰ πράγματα γίνονται ὄμοι ταυτοχρόνων ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Τοῦτο βλέπομεν ἐν τῷ πορτογαλλίῳ. ‘Ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, δτοις ἔρχεται ἐπὶ τὸ πορτογαλλιον διὰ τοῦ στελέχους γίνονται δι γλυκὺς χυμὸς καὶ ὁ ὅξυς καὶ πικρὸς φλοιός.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ σακχαροκαλάμου· τοῦτο ἔχει τὸ σχῆμα τῶν καλάμων τοῦ στάχυος· τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ δτοις ἔρχεται ἐντὸς τῶν σωλήνων τοῦ καλάμου ἐκ τοῦ ἐδάφους. ‘Ο καλαμός δτεν εἴναι πράγματα καταστήμα σακχαροποιείου, ὁ ἀνθρωπὸς δὲν ποιεῖ τὸ σάκχαρι ἀλλὰ γίνεται δι' αὐτὸν ἐν τῷ καλάμῳ. ‘Ο χυμὸς οὗτος εἴναι κατὰ τὸ πλείστον σάκχαρι καὶ ὄνδωρ. Τὸ λεγόμενον δτι κατασκευάζεται τὸ σάκχαρι δηλοὶ δτι τοῦτο χωρίζεται ἐκ τοῦ ὄνδατος καὶ ἀλλων πραγμάτων μεθ' ὃν εἴναι ἀναμειγμένον ἐν τῷ καλάμῳ.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ καλάμου ὡδε πως. ‘Ο καλαμός κόπτεται εἰς τεμάχια, καὶ ταῦτα τίθενται ἐντὸς μύλου ἐν φιλίβονται μεταξὺ σιδηρῶν κυλίνδρων. Τὸ ύγρὸν τὸ ἐν τῷ μύλῳ ἐκθλιβόμενον χύνεται ἐντὸς μεγάλης δεξαμενῆς ἢ σωλήνος ἐν τῷ βραστηρίῳ. Τότε τίθεται ἐντὸς λεβήτων καὶ βραζεται. ‘Ἐν τῇ βράσει ταύτη τὸ ὄνδωρ ἐκχύνεται εἰς ἀτμὸν, ἀλλὰ τὸ σάκχαρι μένει. ‘Οταν βρασθῇ μεχρισοῦ ἀπομείνῃ τὸ ἐκχύλισμα τίθεται εἰς μεγάλα ξύλινα δοχεῖα πρὸς ψύξιν ἐν αὐτοῖς τὸ ἐκχύλισμα γίνεται σάκχαρι, διότι τὸ ὄπλοιπον τοῦ ὄνδατος ἐξατμίζεται.

Τὸ μέσον δι' οὗ τὸ σάκχαρι γίνεται ἐντελῶς λευκὸν λέγεται δτι ἀγεναλύφθη κατὰ παράδοξον τρόπον.

Ορυγις ήτις είχε διαβήδια λασπώδους έδάφους είσηθλος διὰ τῶν λασπωμένων ποδῶν της ἐντὸς σακχαροποιείου, ἀφῆκε δὲ ἔχην τῆς διαβάσεως της ἐπὶ σωροῦ τινος σακχάρεως παρετηρήθη παρά τινος δτὶ ὅπου ἦσαν τὰ ἔχην αὐτῆς τὸ σάκχαρι ἐλευκάνθη τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰ πειράματα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦν δτὶ ὑγρὸν χῶμα ἔχροσίμενον εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ σακχάρεως γίνεται δὲ χρῆσις αὐτοῦ ὡδε πως τὸ σάκχαρι τίθεται εἰς πήλινα ἀγγεῖα ἔχοντα τὸ σχῆμα τῶν κεφαλῶν τοῦ σακχάρεως. Τὰ χεῖλη τοῦ ἀγγείου τίθενται πρὸς τὰ ἄνω, ἢ δὲ κορυφὴ ἔχει ὅπην τινὰ ἐν αὐτῇ. Παρατίθεμεν τὸ σχῆμα τῶν ἀγγείων τούτων. Τὸ σχῆμα τίθεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σακχάρεως ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἀγγείου, καὶ διατηρεῖται ἐν ὑγρῷ καταστάσει ἢ ὑγρασίᾳ κατέρχεται διὰ τοῦ σακχάρεως καὶ ἐκστάζει ἐκ τῆς ὁπῆς ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ἀγγείου. Τοῦτο δὲ καθιστᾶ τὸ σάκχαρι ἐντελῶς λευκόν.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δεικνύει πόσα δι' ὀλίγης παρατηρήσεως καὶ σκέψεως κατορθοῦνται ἢ δρυς ἐπράξεν δίλγον, οὐδεὶς ἥδυνατο νὰ ὑποθέσῃ δτὶ τὰ ἔχην τῶν ποδῶν αὐτῆς ἥδυναντο νὰ διδάξωσι τι. Πολλοὶ δὲ ἀπέξεν τὴν λάσπην ἐκ τοῦ σωροῦ τοῦ σακχάρεως καὶ οὐδὲν πλέον θὰ ἐσκέπτοντο περὶ τούτου. Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος δτὶς εἶδε τὰ ἔχην είχε τὴν συνθείαν νὰ σκέπτηται ἐπὶ τῶν ὅσων ἔβλεπε οὕτω δὲ ἀνεκάλυψε ἐν τοῖς ἔχησι τῆς δρυΐδος λίαν ὠφέλιμον πρᾶγμα. Ἐὰν πάντοτε σκέπτεσθε περὶ τῶν ὅσων βλέπετε, δύνασθε καὶ σεῖς νὰ ποιήσητε ἀνακαλύψεις ὅπως δήποτε οὗτος εἶναι ὁ τρόπος νὰ μανθάνῃ τις.

Ἡ αὔξησις τῆς διαδόσεως τῶν ἐπιδημιακῶν νοσημάτων κατὰ τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Δύσεως ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἀντικείμενον σοβαροτάτων σκέψεων, ιδίως δὲ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ἡ δὲ Δύμαρχος τῶν Παρισίων διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ διακεκριμένων ἐπιστημόνων ἵστρων καὶ παιδαγωγῶν συγκειμένην, ὅπως σκεφθῇ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος καὶ προτείγῃ τὰ καταλληλὰ πρὸς θεραπείαν μέτρα.

Αἱ πλεῖσται ὄμως τῶν μιασματικῶν γόσων, προγνέστεραι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις ὡς εἶχον ἀποδεῖξει, συχνότατα διαδίδονται οὐ μόνον διὰ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν πασχόντων ἀπὸ ἐπιδημιακοῦ νοσήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν βιβλίων καὶ ιδίως τῶν κατοικιδίων ζώων. Πρό τινος χρόνου ἐγνώσθη ἐν Ἀγγλίᾳ, δτὶ ὡς νόσος σκαρλατίνη είχε μεταδοθῆ εἰς παιδία ὑπὸ κυνὸς, δτὶς ἡτο ὁ διηνεκῆς σύντροφος ἀνθρώπου προσβληθέντος ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἐκείνου. Καλὸν λοιπὸν εἶνε ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες εἶνε προσβλημένοι ἀπὸ μιασματικοῦ νοσήματος τὰ κατοικιδία ζῶα καὶ μετὰ προσοχῆς ν' ἀποφεύγωμεν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων ἀναγνωσκομένων ὑπὸ προσβληθέντων ὑπὸ τινος τῶν ἐπιδημιακῶν γόσων.

Διὰ γὰρ καθαρίσωμεν δὲ τὸν ἀέρα δωματίου ἀσθενοῦς ἀπὸ μιασματικῆς νόσου προσβεβλημένου καὶ οὕτω περιστείλωμεν τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιδημίας ἢ ὑγιεινὴ ἴδον τὸ ὑπαγορεύει: «Λάβε ἓξ δράμα νίτρου καὶ ἓξ δρ. θυικοῦ ὄξεως καὶ ἀνάμιξον αὐτὰ εἰς κύπελλον· ὅσακις προσθέσῃς ἐν δράμῃ. νιτρικοῦ ἀερίου θέλουσιν ἀναδίδεσθαι δυναταὶ ἀναθυμιάσεις, καθαρίζουσαι τὸν ἀέρα. Τὰ δοχεῖαν πρέπει νὰ τίθηται ἐπὶ θερμάστρας ἢ θερμοῦ μαγγαλίου. Ἐὰν τὸ δωμάτιον ἔνε μικρόν, τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως ἀρκεῖ». Τοῦτο καθαρίζει τὸν ἀέρα ἀσθενοῦς πάσχοντος ἀπὸ εὐλογίαν, τυφοειδῆ πυρετὸν κτλ. καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐπιδημίαν.

I. Γ.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Οἰκίαι ἐργατῶν.

“Οπως σχηματίσῃ τις ἰδέαν περὶ τῆς κατοικίας τῶν ἐργατῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ, τὸ κλίμα πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ ὄψιν. Καίτοι διάρχουσι πλεῖστα καλὰ λατομεῖα πανταχοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι, καὶ ἀπειροὶ ἐκτάσεις γῆς καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν πλίνθων οὐδόλως κτίζονται λίθιναι ἢ πλίνθινοι οἰκίαι. Ἡ συχνότης καὶ σφοδρότης τῶν σεισμῶν καθιστῶσι τὴν χρῆσιν τῶν ξυλινῶν οἰκημάτων γενικήν. Τὸ ξύλον εἶναι σπάνιον οὐδόλως δὲ διάρχουσι δάση ἀξια τοῦ ὀνδρατος.

Πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἔχουσιν ἐν μόνον πάτωμα καὶ εἰσι μικραὶ, παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἢ ἀμερικανικὰς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπὸ ὄψιν ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνατολικοῦ τούτου πολιτισμοῦ εἰσὶν ὀλιγώτεραι ἢ δσαι εἰς τὰ ἄνω μνησθέντα μέρη. Οἰκία ἐργάτου ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ἔχει πλειότερα τῶν τεσσάρων μικρῶν δωματίων. Ἐν γένει διάρχει διν κεντρικὸν δωμάτιον, χρησιμεύον πρὸς ὑποδοχὴν, πρὸς γεῦμα, καὶ ὑπνον, πρὸς δὲ καὶ πρὸς μαγειρεῖον, ἔτερον δὲ πρὸς λουτρόν. Τὸ δωμάτιον τῆς ὑποδοχῆς κλείνεται ἐστρωμένον μὲ καθαρὰς καὶ ἀπαλὰς φάθας, ἐφ' ὃν οὐδόλως ὑποδήματα πατοῦσι. Μικραὶ τράπεζαι διψούς εἴδες ποδὸς χρησιμεύονται πρὸς ἀπόθεσιν τῶν φαγητῶν, ἢ δὲ οἰκογένεια κάθηται χαμαί. Ὁταν τὸ γεῦμα τελείωσῃ, ἢ τράπεζα ἀπομακρύνεται καὶ τὸ δωμάτιον εἶναι ἔτοιμον πρὸς ὑποδοχὴν, τῶν ψιάθων χρησιμεύουσδων ὡς καθίσματα. Τὴν νύκτα βαμβακερὰ στρώματα ἐπιστρώνυνται ἐπὶ τῶν ψιάθων καὶ ἰδού τὸ δωμάτιον μεταβάλλεται πρὸς ὑπνον. Οἰκία Ἰαπωνὸς ἐργάτου δύναται γὰρ κατασκευασθῆ διὰ δαπάνης 100 ἔως 5,000 φράγκων. τὰ δὲ ἐπιπλα δὲν διπερβαίνουσι τὴν ἀξίαν 200 φράγκων.

Ἡ οἰκία διατηρεῖται πάντοτε καθαρὰ, διότι ἐπὶ τῶν πατωμάτων αὐτῆς δὲν βαίνουσι διὰ διποδημάτων. Τὸ λουτρόν, τὸ δποῖον εμρηταὶ σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ παντὸς ἐργάτου, εἶναι εἰς καθημερινὴν χρῆσιν. Οὐδέμια τῶν οἰκιῶν εἶναι ἐκτισμένη οὕτως, ὡστε εὐκόλως νὰ ἀρείζηται ἢ θερμαίνηται, αἱ διαιρέσεις καὶ οἱ τοίχοι αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένοι ἐκ χάρτου.